

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1067/2015
22.12.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.В., због кривичног дела преваре из члана 208. став 3. у вези става 1. у вези члана 61. КЗ и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног Д.В., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду Кв бр.769/15 од 11.06.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.655/15 од 26.08.2015. године, у седници већа одржаној дана 22.12.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости окривљеног Д.В., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Саду Кв бр.769/15 од 11.06.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.655/15 од 26.08.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду Кв бр.769/15 од 11.06.2015. године, правноснажне пресуде ближе означене у изреци, преиначене су у погледу одлуке о казни, па је осуђени Д.В. осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 12 година у коју казну му се урачунава време које је до сада провео на издржавању казне по цитираним правноснажним пресудама, док су у непреиначеним деловима правноснажне пресуде остале неизмењене.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.655/15 од 26.08.2015. године, усвајањем жалбе окривљеног Д.В. преиначена је пресуда Основног суда у Новом Саду Кв бр.769/15 од 11.06.2015. године, тако што је Апелациони суд осуђеном, правноснажне пресуде ближе наведене у изреци другостепене пресуде преиначио у погледу одлуке о казни, тако да је окривљени Д.В. осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 11 година и 10 месеци у коју казну му се урачунава време проведено на издржавању казне по напред наведеним правноснажним пресудама, док је у осталом, непреиначеном делу првостепена пресуда потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је окривљени Д.В. због повреде закона из члана 485. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати на поновно одлучивање другостепеном суду, или побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеном изрећи јединствену казну затвора у оквирима законских прописа за кривична дела која је починио.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа на основу одредбе члана 486. и 487. ЗКП, на којој је размотро списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости окривљеног Д.В. је недозвољен.

Одредбом члана 483. став 3. ЗКП прописано је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко бранција.

У конкретном случају окривљени Д.В. је лично поднео захтев за заштиту законитости, што није у складу са одредбом члана 483. став 3. ЗКП, па је Врховни касациони суд поднети захтев оценио као недозвољен.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 483. став 3. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**